

ادامه از صفحه اول

مذاکره با آمریکا؟

نخست اینکه دولتمردان به شکل واقعی و نه شعاری، همه مسائل را با مردم مطرح کنند و در ضمن برای ترمیم کابینه با تغییر روند‌های اشتباه، پیش‌قدم شوند. مسئله دوم، تلاش برای تسریع اعلام موضع از سوی اروپاست. تکلیف چین و روسیه روشن است و آنان همواره به شرایط تهدید، تلاش کرده‌اند از کارت ایران برای حداکثری‌کردن منافع اقتصادی و حتی دیپلماتیک خود با غرب بهره بگیرند. نباید روی آنها حساب خاصی کرد، اما اتحادیه اروپا تا حدی این توانایی را دارد. بعد از اجلاس وزرای خارجه ایران و ۱۴۰۱، اعلام شد اروپا به‌دنبال خرید یک میلیون بشکه نفت ایران و همچنین معرفی چند بانک اروپایی برای فعالیت‌های مالی و تبادلات بانکی و سرمایه‌گذاری است. با توجه به اعلام‌نشدن موضع روشن از سوی اروپایی‌ها، امیده درباره بسته جبرانی اروپا در ازای ماندن ایران در برجام، کم‌رنگ شده است.

مشاهده می‌شود هنوز حتی قبل از اجرائی‌شدن تحریم‌های نفت و پتروشیمی در ۱۳ آبان، کشور‌های نظیر هند، چین، کره جنوبی و ژاپن پیشاپیش از کاهش خرید از ایران و جایگزین‌کردن سایر کشور‌ها سخن می‌گویند و روسیه خواهان معامله‌های تهاژی با ایران است! آمریکا، این کشور تمایل ندارد حجم مبادلات اقتصادی با آمریکا نیز تحت تأثیر تحریم‌های ایران قرار بگیرد؛ بنابراین باید تلاش کرد اروپایی‌ها در موضعی قرار بگیرند که در مقابل مواضع ترامپ بایستند. به‌رحال تحریم‌های آمریکا، تحریم‌های یک‌جانبه مضاعف است و هر شرکت و دولتی آن را رعایت نکند، از داد و ستد تجاری و مالی با آمریکا کنار گذاشته می‌شود. همین مسئله سبب خواهد شد شرکت‌های نامدار و بزرگ اروپا به‌دلیل سرمایه‌گذاری‌های مشترک با طرف‌های آمریکایی و استفاده از بازار ایالات متحده، از خیر حضور در ایران بگذرند. اروپا اعلام کرده قانون محافظت از سرمایه‌گذاران اروپایی در ایران را به‌روز کرده، اما هنوز بسته جامع این کشور در اختیار ایران قرار نگرفته و زمان در حال گذر است. به نظر می‌رسد باید با استفاده از حمایت افکار عمومی داخلی و البته تلاش برای رفع نگرانی‌های اروپا، اوضاع ایران را سامان داد، سپس به مذاکره در موضع برابر با ایالات متحده اندیشید. در چنین شرایطی است که می‌توان منافع ملی ایران را در این مذاکرات تأمین کرد.

دولتمردان: چرا و تا کی سکوت؟!

موانع، مشکلات و دلایل واقعی و تحمیلی محقق‌نشدن وعده‌ها، اگر وجود دارد، چیست و چه باید کرد؟ حتی اگر قصور و کارشکنی مسئول یا دستگاه و نهادی در کار است، ضمن معرفی و عذرخواهی از مردم، با تغییرات مدیریتی، روند آینده اصلاح و به مردم توضیح داده شود. اگر مردم فهیم و نجیب، نسبت به مواجع، مشکلات، کمبودها و مضیق‌های اقتصادی و سیاسی کشور، به درستی توجیه و قانع نشوند و به‌موقع و به‌طور اصولی در جریان واقعیت‌های داخلی و خارجی قرار بگیرند، چگونه می‌توان از آنها انتظار همدلی، همداری، همکاری و مساعدت داشت؟

مسئولان عزیز، مخصوصا رئیس‌جمهوری محترم، باور کنید تا همین امروز هم متأسفانه خیلی درد شده و سکوت شما به اعتماد، اطمینان و باور مردم لطمه وارد کرده است. پس تا پیش از آنکه دیرتر شود، تدبیری بیندیشید. والسلام.

خبر

ایرانی‌ها در ۴ ماه گذشته بیش از ۱۰۰۰ ملک در ترکیه خریدند

● رئیس اتاق بازرگانی ایران و ترکیه گفت: آمار‌های غیررسمی حکایت از این دارد که از ابتدای امسال هزار واحد ساختمانی اعم از آپارتمان و ویلا توسط ایرانیان در ترکیه خریداری شده که متوسط قیمت آنها ۱۶۰ هزار دلار بوده و در شهرهای مختلف ترکیه قرار دارند. عضو اتاق بازرگانی ایران درخصوص سرمایه‌گذاری ایرانیان در ترکیه گفت: «با توجه به تحولات اخیر در بازار ارز و کاهش ارزش پول ملی برخی از هموطنانمان برای ارزش‌افزوده بیشتر شروع به سرمایه‌گذاری در بخش ساختمان کرده‌اند که البته نمی‌توان به صورت صددرصد گفت که آنها سود کرده‌اند. یی افزود: میزان خرید واحدهای ساخته‌شده بیش از همه حوزه‌ها بوده، ضمن آنکه در چند سال اخیر قیمت ملک در ترکیه افزایش نداشته است اما با این حال این بازار برای ایرانی‌ها جذاب بوده زیرا تسهیلات خوبی برای ساخت‌وساز و خرید ملک در ترکیه وجود دارد.

به نظر می‌رسد تبلیغات گسترده ترکیه برای جذب سرمایه ایرانیان ادامه همان راهی است که پیش از این دوبی طی کرده و منجر به ضرر هزاران نفر از سرمایه‌داران ایرانی در بخش مسکن کشور‌ها حاشیه خلیج فارس شد.

غلامحسین دوانی؛ بحران صندوق‌های باننشستگی از حد تصور فراتر است. ادامه روند فعلی کسری بودجه صندوق‌های باننشستگی و وابستگی آنها به بودجه عمومی در پنج سال آینده از ۱۵۰ هزار میلیارد تومان فراتر خواهد رفت و دولت نیز با توجه به سایر هزینه‌ها، از جمله هزینه حقوق کارکنان دولت که تا آن زمان به حدود ۲۰۰ هزار میلیارد تومان خواهد رسید.

از اولین سال‌های تأسیس از دهه ۱۳۵۰ تاکنون سازمان‌ها بیمه‌ای در کشور (دهه ۱۳۵۰ به‌بعد) در مورد جایگاه نظام بیمه‌ای و تجمع و انفکاک آنها بین کارشناسان حوزه بیمه‌های درمان و رفاه اختلاف‌نظر اساسی وجود داشته، به‌طوری‌که سازمان‌ها و صندوق‌های بیمه‌ای از زمان تشکیل در دهه ۱۳۲۰ زیرمجموعه وزارت کار بودند و در سال ۱۳۵۳ با تشکیل وزارت رفاه اجتماعی از این وزارتخانه منتزع شده و در سال ۱۳۵۵ با ادغام وزارت رفاه در وزارت بهداری، سازمان‌ها و صندوق‌های بیمه‌ای تحت پوشش وزارت بهداری و سپس وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی قرار داشتند. البته بسته به توانایی و عرضه مدیرعامل و تیم مدیریتی سازمان تأمین اجتماعی، محدوده نفوذ و اختیارات وزیر بهداشت، درمان و... تحت‌تأثیر این مدیریت قرار می‌گرفت؛ مثلاً تا سال‌های ۱۳۷۰ مدیرعامل سازمان تأمین اجتماعی با مدرک دکترای پزشکی فارغ از هرگونه تجربه اقتصادی بوده و سازمان عملاً زیرمجموعه وزیر بهداشت قرار می‌گرفت، ولی در سنوات ۱۳۸۸-۱۳۷۰ سازمان تأمین اجتماعی با وجود همه نارسایی‌ها به صورت اقتصادی و تحت مدیریت آدم‌های اقتصادی بهتر از سایر دوره‌ها اداره شد. در ابتدای دهه ۱۳۸۰ پس از آنکه دو دهه سازمان‌های بیمه‌گر زیر نظر وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی فعالیت می‌کردند، در یک بحث بسیار گسترده کارشناسی تصمیم‌گیران کشور به این اتفاق‌نظر دست یافتند که باید سازمان‌های بیمه‌گر از وزارت بهداشت مستقل شده و تحت نظر وزارتخانه جدیدالتأسیس رفاه و تأمین اجتماعی قرار گیرند.

سازمان تأمین اجتماعی از بدو تأسیس، نهاد عمومی غیردولتی بوده که مقرر بوده صیانت و حفاظت از منافع بیمه‌شدگان برعهده شورای‌عالی تأمین اجتماعی مرکب از نمایندگان ذی‌نفعان صندوق؛ یعنی بیمه‌شدگان، کارفرمایان و دولت قرار گیرد که متأسفانه به‌ویژه از بعد انقلاب علاوه‌بر آنکه اعضای هیئت‌مدیره آن منصوب دولت بوده‌اند، حتی اعضای شورای‌عالی آن نیز توسط دولت تعیین شده‌اند. با توجه به منابع صندوق تأمین اجتماعی که هم‌تا ۳۰ درصد حق بیمه است که تأمین عمده آن برعهده کارفرمایان و بیمه‌شدگان قرار دارد، بنابراین منابع صندوق اساساً مردمی و متعلق به بیمه‌شدگان است. پس فرض اول آن است که بیمه‌شدگان و کارفرمایان نسبت به اداره صندوق از همه ارجح‌تر باشند، درحالی‌که حتی نمایندگان بیمه‌شدگان و کارفرمایان هم توسط دولت تعیین می‌شوند.

۷۵ هزار میلیارد تومان وابستگی صندوق‌ها به بودجه

میزان وابستگی صندوق‌های باننشستگی به بودجه عمومی کشور در سال جاری حدود ۷۵ هزار میلیارد تومان است که از این مبلغ حدود ۳۳ هزار میلیارد تومان مربوط به صندوق باننشستگی کشوری و ۱۹ هزار میلیارد تومان مربوط به سازمان تأمین اجتماعی است (درواقع این سازمان ۱۹ هزار میلیارد تومان کسری بودجه دارد). سازمان باننشستگی نیروهای مسلح و صندوق باننشستگی کشوری بیشترین وابستگی را به بودجه عمومی مردم و کشور دارد. وابستگی صندوق باننشستگی نیروهای مسلح به بودجه عمومی حدود ۲۰ هزار میلیارد تومان است. پیش‌بینی می‌شود کسری نقدینگی سازمان تأمین اجتماعی از ۱۹ هزار میلیارد تومان در سال جاری به ۱۲۰ هزار میلیارد تومان در سال ۱۴۰۴ برسد. منابع نقدی این سازمان از ۷۰ هزار میلیارد تومان در سال جاری به ۲۰۰ هزار میلیارد تومان و منابع تعهدی از ۸۸ هزار میلیارد تومان به ۲۵۶ هزار میلیارد تومان در سال ۱۴۰۴ خواهد رسید. همچنین مصارف از ۱۶ الی ۸۸ هزار میلیارد به ۳۲۲ هزار میلیارد تومان در سال ۱۴۰۴ می‌رسد.

ادامه روند فعلی کسری بودجه صندوق‌های باننشستگی و وابستگی آنها به بودجه عمومی در پنج سال آینده از ۱۵۰ هزار میلیارد تومان فراتر خواهد رفت و دولت نیز با توجه به سایر هزینه‌ها، از جمله هزینه حقوق کارکنان دولت که تا آن زمان به حدود ۲۰۰ هزار میلیارد تومان خواهد رسید؛ بنابراین چنانچه سریع‌ا چاره‌اندیشی نشود و اداره صندوق‌ها از حوزه سیاسی‌کاری خارج نشود، حتی با فرض افزایش سن باننشستگی، صرفاً تاریخ ورشکستگی صندوق‌ها به تعویق انداخته می‌شود تا راهکار ماندگاری.

گفته می‌شود در سال ۱۳۸۳ در یک بحث گسترده کارشناسی کشور به این اجماع رسیدند که باید وزارتی به نام «رفاه و تأمین اجتماعی» تشکیل شود تا تشکیلات واحدی عهده‌دار جایگاه بیمه‌ها

اقتصاد

کسری صندوق‌های باننشستگی تا ۵ سال آینده به ۱۵۰ هزار میلیارد تومان خواهد رسید

بودجه در تله صندوق‌های باننشستگی

در نظام سلامت باشد. امروزه نیز دولت مدعی است پس از ساعت‌ها کار کارشناسی و عملکرد وزارت رفاه، کار و تأمین اجتماعی به این نتیجه رسیده که وظایف این سه وزارتخانه تفکیک شود و وزارتخانه‌های کار و وزارت تعاون و رفاه تأسیس شوند! عده‌ای نیز می‌گویند که دولتی‌ها برای اعوان و انصار خود خواستار چند وزارتخانه برای چند نفر پوشش آنها (شامل بیمه سلامت) است، بر عهده از آدم‌های خود هستند!

اگرچه عده‌ای معتقدند ادغام نظام بیمه‌ای در وزارت بهداشت همان مشکلاتی را برای کشور در پی خواهد داشت که انحلال سازمان مدیریت برای دولت قبل به وجود آورد، اما بیمه‌شدگان کشور ادعا دارند دولت‌های قبل با بی‌برنامگی، سیاست‌زدگی، انتصاب اشخاص ناشایست و ضد جامعه کار و تولید، منابع صندوق پس‌انداز آینده و معیشت بیمه‌شدگان را به باد فنا داده‌اند!

۱۵۰ هزار میلیارد تومان طلب‌انباشته

تأمین اجتماعی در چنین شرایطی به دست دولت اداره می‌شود که بزرگ‌ترین بهدکار صندوق تأمین اجتماعی با بیش از ۱۵۰ هزار میلیارد تومان طلب‌انباشته خود دولت است! به‌طوری‌که سازمانی که روزگاری ثروتمند تلقی می‌شد، چند سالی است دچار مشکلات شدیدی اقتصادی شده است و برای پرداخت تعهدات خود که به هفت هزار میلیارد تومان در ماه می‌رسد، مجبور به استقراض از بانک رفاه کارگران

با سود بالا شده است.

با وجود آنکه منابع سازمان تأمین اجتماعی جزء منابع پایدار است، سال‌هاست به‌دلیل سیاست‌های غلط اجرائی و هزینه‌هایی که به این سازمان تحمیل شده است، تعادل منابع و مصارف این سازمان به هم خورده و هزینه‌ها بر درآمد‌ها پیشی گرفته است. سازمان تأمین اجتماعی سال گذشته بیش از ۱۹هزار و ۶۰۰ میلیارد تومان در بحث درمان به‌صورت مستقیم و غیرمستقیم هزینه کرده است. درحالی‌که در سال ۱۳۹۲

هزینه‌های درمان سازمان تأمین اجتماعی حدود پنج هزار میلیارد تومان بوده که این تفاوت هزینه‌ها ناشی از اجرای طرح تحول سلامت و افزایش تعرفه‌های درمانی است.

از جمعیت ۸۰ میلیونی کشور حدود ۵۶ میلیون نفر تحت پوشش صندوق‌های بیمه‌ای قرار دارند که ۷۰ درصد از جمعیت کشور را در بر می‌گیرد؛ بنابراین آسیب‌های وارده به صندوق‌های مذکور علائم فرارسیدن چالش بزرگی را نشان می‌دهند که به‌قول اقتصاددانان به‌مراتب بزرگ‌تر از مسئله آب و مسائل زیرمجموعه‌ای بتوانند از صندوق پول جامعه ایران از ۵۰ سال پیش، به‌لحاظ افزایش امید به زندگی بهبود یافته است، به‌طوری‌که متوسط عمر افزایش یافته است؛ برای مثال اگر قرار بود در گذشته یک نفر پس از بانزشته‌شدن پنج تا۱۰سال از صندوق بانزشستگی حقوق دریافت کند، هم‌اکنون به‌لحاظ افزایش متوسط عمر مرد ۳۰سال حقوق دریافت می‌کند و حتی پس از مرگ هم اگر دختر ازدواج نکرده داشته باشد، حقوق بانزشته‌ست پس از فوتش نیز ادامه می‌یابد و به فرزند دختر ازدواج‌نکرده او می‌رسد؛ متأسفانه این موضوع باعث شده است طلاق‌های صوری افزایش یابد تا بازماندگان بتوانند از صندوق پول بگیرند، مضافاً آنکه موضوع بانزشستگی زود هنگام هم مزید بر این علت‌ها شده است.

ورشکستگی صندوق‌های باننشستگی

بدهی ۱۵۰ هزار میلیارد‌تومانی دولت به تأمین اجتماعی و متعاقب آن افزایش قطره‌چکانی حقوق بانزشتگان زیرمجموعه این صندوق، تأخیر در پرداخت افزایش‌حقوق‌های سالانه و نارضایتی بانزشتگان از خدمات سازمان‌های بیمه‌ای و بانزشتگی بوده که روزبه‌روز در حال افزایش است؛ نمونه بارز آن اعتراضات بانزشتگان فرهنگی از یک‌طرف و بیمه‌شدگان در ارائه خدمات بیمه‌ای نارسا که محدوده درمانی آن هر روز با بخش‌نامه‌ای مورد تعرض قرار می‌گیرد، از طرف دیگر است.

وزارت تعاون، کار و رفاه مسئول مستقیم عمده‌ترین صندوق‌های بانزشستگی کشور (تأمین اجتماعی، بانزشستگی کشوری، فولاد و عشاری رسیده که وظایف این سه وزارتخانه تفکیک شود و وزارتخانه‌های کار و وزارت تعاون و رفاه تأسیس شوند! عده‌ای نیز می‌گویند که دولتی‌ها برای اعوان و انصار خود خواستار چند وزارتخانه برای چند نفر پوشش آنها (شامل بیمه سلامت) است، بر عهده از آدم‌های خود هستند!

کسری صندوق‌ها در ۱۲ سال ۵۵ هزار میلیارد تومان افزایش یافت

بی‌کفایتی مدیریت صندوق‌های بانزشستگی و نداشتن تخصص و دانش مربوطه اعضای شورای‌عالی و هیئت نظارت این صندوق‌ها (که عموماً محفل بانزشتگان دولتی بوده‌اند) سبب شده است کسری صندوق‌ها از سال ۸۴ تا ۱۳۹۶ از ۲۲۰۰ میلیارد تومان به ۶۰ هزار میلیارد تومان برسد، مضافاً در همین مدت بدهی دولت به صندوق‌ها، با وجود واگذاری‌های صورت‌گرفته، مرتباً افزایش یابد. آمار و مستندات مربوطه نشانگر آن است که کسری ۳۶ هزار میلیارد تومانی منابع مالی در صندوق‌های بانزشستگی در سال ۱۳۹۴ شامل کسری سازمان تأمین اجتماعی در حدود ۱۵ هزار میلیارد تومان، صندوق بانزشستگی کشوری ۳،۲ هزار میلیارد تومان و صندوق بانزشستگی کارکنان فولاد

۱،۴ هزار میلیارد تومان، کسری سایر صندوق‌ها بالغ‌بر ۱۳،۲ هزار میلیارد تومان، سازمان بیمه سلامت هم بالغ‌بر ۳،۴هزار میلیارد تومان است که برآورد می‌شود این کسری در سال ۱۳۹۶ به ۶۰ هزار میلیارد رسیده باشد! درحالی‌که در سال ۱۳۵۴ معادل ۲۵،۲ نفر کار می‌کردند و یک نفر بانزشته وجود داشت، امروز به‌ازای هر دو نفر شاغل، یک بانزشته وجود دارد. یادآور می‌شود در اکثر کشورهای پیشرفته، به‌ازای هر شش نفر شاغل، یک نفر بانزشته وجود دارد؛ همین امر باعث شده است که در خروج و ورود صندوق‌های بانزشستگی هیچ تعادلی وجود نداشته باشد؛ به‌طوری‌که منابع خروجی صندوق‌ها بسیار بیش از منابع ورودی آنها شده است، مضافاً صندوق‌ها به حیاط خلوت مسئولان بانزشته دولتی تبدیل شده‌اند.

با توجه به اینکه صندوق‌های بانزشستگی در کشور متأثر از بودجه‌های دولتی هستند، پیش‌بینی می‌شود تا ۱۵ سال آینده، ۵۰ درصد بودجه عمومی کشور در اختیار صندوق‌های بانزشستگی برای رفع مشکلات آنها قرار گیرد. از سوی دیگر، هم در مجلس و هم در هیئت وزیران، برای رهایی کوتاه‌مدت از مشکلات جاری و رضایت مردم، مصوباتی را برای افزایش تعداد بیمه‌شدگان در نظر می‌گیرند که این موضوع در ورودی و خروجی صندوق‌ها تأثیر منفی دارد. در واقع دولت‌ها برای گریز از مشکلات اقتصادی و به‌اصطلاح پوشش همگانی بیمه‌ای، فشارهای سنگینی را با مصوبات مجلس یا مصوبات هیئت وزیران به صندوق‌های بانزشتگی تحمیل کرده‌اند.

بند «و» چه می‌گوید؟

بند «و» تبصره (۷) ماده قانون بودجه سال ۱۳۹۷ که از تصویب مجلس گذشته است، تأمین اجتماعی را مکلف می‌کند «تمامی سهم درمان از مجموع ماخه کسر حق بیمه موضوع مواد (۲۸) و (۲۹) قانون تأمین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴ و سایر منابع مربوطه را در حسابی نزد خزانه‌داری کل کشور با عنوان بیمه درمان تأمین اجتماعی متمرکز کند. سازمان تأمین اجتماعی این منابع را طبق قانون تأمین اجتماعی هزینه کند». طبق ماده (۲۹) قانون تأمین اجتماعی مصوب سال ۱۳۵۴، ۹ درصد از ماخذ محاسبه حق بیمه پرداختی به تأمین اجتماعی از سوی بیمه‌پردازان، بر حسب مورد به هزینه‌های ناشی از موارد یادشده در بندهای (الف و ب) ماده (۳) این قانون تخصیص می‌یابد و بقیه

به سایر تعهدات اختصاص خواهد یافت. بندهای (الف و ب) ماده (۳) قانون تأمین اجتماعی نیز شامل حوادث، بیماری‌ها و بارداری است و به عبارت دیگر، طبق این قانون، «نه بیست‌وهفتم» درآمد حاصل از حق بیمه سازمان تأمین اجتماعی، سهم هزینه درمان بیمه‌شدگان این صندوق است. حال مجلس مصوب کرده است این سهم از این پس نه از سوی سازمان تأمین اجتماعی که در خزانه کل کشور و به دست دولت نگهداری شود. به بیان ساده‌تر، مجلس با این مصوبه می‌خواهد قسمتی از حق بیمه‌ای را که اساس درآمد صندوق تأمین اجتماعی بر آن بنا شده است، از اختیار سازمان تأمین اجتماعی خارج کند و به حساب دولت بریزد.

انتقال منابع تأمین اجتماعی به بودجه خلاف قانون اساسی است

نکته اساسی درخور تأمل درباره بند «و» تبصره ۷ قانون بودجه سال ۱۳۹۷، تعارض آن با اصل ۵۳ قانون اساسی است. به این معنی که بر اساس اصل ۵۳ قانون اساسی، همه دریافت‌های دولت در حساب‌های خزانه‌داری کل متمرکز شود؛ درحالی‌که سهم «نه بیست‌وهفتم» درمان سازمان تأمین اجتماعی حق‌الناس و متعلق به بیمه‌شدگان و منابع دولتی محسوب نمی‌شود. بنابراین این تصمیم مجلس مغایر اصل ۵۳ قانون اساسی است. نکته بعدی، مغایرت آشکار و جدی این مصوبه با اصل ۵۲ قانون اساسی است که اشعار کرده: «بودجه سالانه کل کشور به ترتیبی که در قانون مقرر می‌شود، از طرف دولت تهیه و برای رسیدگی و تصویب به مجلس شورای اسلامی تسلیم می‌شود. هرگونه تغییر در ارقام بودجه نیز تابع مراتب مقرر در قانون خواهد بود». بنابراین طبق این اصل، آنچه در قانون بودجه مصوب می‌شود، برای یک سال مالی است و نمی‌تواند در قانون بودجه یک‌ساله چنین تصمیمی که ماهیتی دائمی دارد، اتخاذ شود. بر این اساس، اگر قرار است چنین تصمیمی گرفته شود، باید به‌عنوان یک قانون اصلاحی و حکم دائمی مصوب شود، نه به‌عنوان یک تبصره از قانون بودجه که برای دخل‌وخرج سالانه ولت است.

به استناد بند «ل» ماده (۶) قانون ساختار تأمین اجتماعی و ماده (۱۴) اساسنامه سازمان تأمین اجتماعی و ماده (۱) قانون تأمین اجتماعی بر استقلال مالی و اداری تأمین اجتماعی تصریح شده است. بنابراین با توجه به استقلال مالی تأمین اجتماعی و عدم وابستگی درآمدی به بودجه دولت و اینکه منابع آن از حق بیمه مستقل است و جنبه حق‌الناس دارد، قانون اساسی مجوز این تصمیم را نمی‌دهد.

نکته دیگری که مغفول مانده، این است که سازمان تأمین اجتماعی در حال حاضر نیز بر اساس بند «و» تبصره بودجه سال (۹۶) که در سال گذشته برای سال جاری مصوب شده، یک حساب خاص متمرکز مفتوح کرده که منابع درمانی سازمان را به آن واریز می‌کند و هر سه ماه هم به کمیسیون اجتماعی و بهداشت گزارش می‌دهد. بنابراین در چارچوب شفافیت می‌توان همین حساب متمرکز را به کار برد، اما مشخص نیست اصرار بخش وزارت بهداشت با دولت به تملک این وجوه از طریق واریز به خزانه کل چیست؛ زیرا اگر بحث نظارت بر این حساب مطرح باشد، باید گفت مگر همین امروز نهادهای نظارتی مانند همین کمیسیون‌های مجلس و سازمان بازرسی کل کشور به این حساب نظارت نمی‌کنند؟ و مگر دیوان عدالت اداری برای طرح شکایت پیش‌بینی نشده است، پس چه نیازی به از دسترس خارج‌کردن منابع سازمان وجود دارد. به نظر می‌رسد دولت و مسئولان و مترصدان فرصت استفاده از منابع آینده بیمه‌شدگان می‌خواهند با دست باز هر موقع خواستند به این منابع دسترسی داشته باشند.

شورای‌عالی تأمین اجتماعی احیا شود

جامعه کار و تولید کشور متشکل از بیمه‌شدگان و کارفرمایان که باید در نهادهای مدنی کارگری-کارفرمایی غیردولتی متشکل شوند، معتقدند شورای عالی تأمین اجتماعی با سهم برابر کارگران، کارفرمایان و دولت امکان دارد به عنوان یک مرجع تصمیم‌گیر واقعی و نه شعاری امیدوار بود. حضور دولت در ترکیب شورای عالی تأمین اجتماعی، از بُعد حاکمیت الزامی است، اما این حضور در شورای عالی، بدون نظارت و شراکت بیمه‌شدگان، منابع بیمه‌شدگان کشور را به سلخ خواهد برد. از طرف دیگر، کارفرمایان و بیمه‌شدگان باید توجه کنند که حضور کارشناس متخصص در زمینه‌های سرمایه‌گذاری و محاسبات اکچواری و دانش مالی- اقتصادی و یک نفر حسابدار متخصص عضو جامعه حسابداران رسمی ایران در شورای عالی و هیئت نظارت صندوق‌ها، از الزامات موفقیت شورای عالی تأمین اجتماعی خواهد بود.

✽ **عضو جامعه حسابداران رسمی ایران**

خبر

توسعه نیروگاه‌های تجدیدپذیر راه عبور از خاموشی

● نیروگاه‌های تجدیدپذیر به دلیل پراکنده‌بودن و در نتیجه عدم نیاز به توسعه خطوط انتقال، همچنین به دلیل توسعه از طریق سرمایه‌گذاری بخش خصوصی و عدم نیاز به سرمایه‌گذاری دولتی و همچنین کوتاه‌بودن دوره احداث، تنها راه عبور از خاموشی در تابستان سال ۹۸ هستند. مهرداد داوری‌فر اظهار کرد: تنها گزینه عبور از بحران برق در سال ۹۸ و جلوگیری از خاموشی‌ها روی آوردن به انرژی‌های تجدیدپذیر است، زیرا به دلیل شرایط خاص اقتصادی، بودجه کشور به‌ناگزیر به صورت انقباضی هزینه می‌شود و در نتیجه دولت نمی‌تواند در امور عمرانی، بودجه لازم را اختصاص دهد. درعین‌حال قوانین بالادستی اجازه داده است تا دولت محل‌هایی را برای تأمین بودجه و ورود بخش خصوصی برای مشارکت در پروژه‌های زیرساختی مانند تأمین برق پیش‌بینی کند و این مزیتی است که باعث شده خصوصی‌بودن و مردمی‌بودن در تجدیدپذیر‌ها برترنگت شود. مشاور عالی مدیرعامل ساتباد درساره انطباق تولید برق خورشیدی و بادی با یک مصرف برق گفت: تابش خورشید در ظهر تابستان به اوج خود می‌رسد و جالب است که پیک مصرف برق در ایران نیز در همان ساعات ظهر تابستان است. بنابراین با راه‌اندازی نیروگاه‌های خورشیدی، قادر خواهیم بود در ساعات پیک مصرف (بعدازظهر تابستان) مشارکت بالایی در تولید برق یک پیک داشته باشیم. سیدمحمودجواد موسوی نیز توضیح داد: انجمن انرژی‌های تجدیدپذیر ایران در زمستان سال ۹۶، پس از اینکه نام سندیکا یا اتحادیه غیرقابل ثبت بود، با نام انجمن در اتاق بازرگانی ایران به‌عنوان پارلمان بخش خصوصی تشکیل شد که بالغ بر صد شرکت در حال عضوگیری دارد که تا پایان سال جاری شرکت ۳۰۰ شرکت فعال در زمینه‌های مختلف انرژی‌های تجدیدپذیر عضو آن خواهند شد که شامل سرمایه‌گذاران، تولیدکنندگان، پیمانکاران و مشاوران بخش صنعت تجدیدپذیر هستند.

خبر ویژه

گام‌های توسعه خدمات الکترونیکی بانک تجارت

● بانک تجارت به‌منظور افزایش رضایتمندی مشتریان، ارائه خدمات گوناگونی همچون امکان شارژ مستقیم سیم‌کارت از طریق خودپرداز‌ها و سامانه‌های برداشت مستقیم و واگذاری سرویس از سوی مشتریان را در سال جاری به اجرا درمی‌آورد.

نادر خواجه‌حق‌وردی، قائم‌مقام مدیرعامل بانک تجارت، در گفت‌وگویی با اشاره به برنامه‌های این بانک در حوزه توسعه خدمات الکترونیک اظهار کرد: بخش فناوری اطلاعات بانک تجارت در سال ۱۳۹۶ در راستای ارتقای سطح خدمات به مشتریان، سرویس‌ها و خدمات جدیدی، از جمله امکان صدور کارت برای حساب‌های مشترک، صدور کارت گروهی، صدور کارت هدیه انبوه و کارت جیره غذایی برای پناهجویان سازمان ملل را فراهم کرده است. او با بیان اینکه این بانک در مدت مذکور نسخه ۶۴ بیتی سرویس IOS موبایل بانک را نیز ارائه کرده است، افزود: امروز با ورود استارت‌آپ‌ها و فینتک‌ها به عرصه مالی کشور و ارائه خدمات مالی از سوی این گروه‌ها، در شرایطی به‌سر می‌بریم که سرعت توسعه خدمات الکترونیک به شکل چشمگیری افزایش پیدا کرده و هر روز شاهد ظهور خدمتی جدید هستیم. مجموعه بانک تجارت نیز ضمن برقراری ارتباط و همکاری با این مجموعه‌ها، محور توسعه خدمات نوین خود را براساس آخرین دستاوردهای فینتک‌ها در حوزه بانکداری و خدمات مالی قرار داده است.

طرح توسعه گردشگری مناطق آزاد با ارائه تسهیلات قرض‌الحسنه

● تفاهم‌نامه همکاری بانک قرض‌الحسنه مهر ایران با شورای عالی مناطق آزاد با هدف افزایش قدرت خرید از طریق اعطای تسهیلات قرض‌الحسنه و عرضه کارت‌های بانکی با قابلیت‌های خاص به امضا رسید. به گزارش روابط‌عمومی بانک قرض‌الحسنه مهر ایران، دکتر مرتضی اکبری، مدیرعامل بانک قرض‌الحسنه مهر ایران، در راستای حمایت از کالای داخلی و توجه ویژه به موضوع رونق صنعت گردشگری در مناطق آزاد و ویژه اقتصادی، با هدف افزایش قدرت خرید از طریق اعطای تسهیلات قرض‌الحسنه و همچنین ارائه کارت‌های بانکی با قابلیت خرید از فروشگاه‌های معرفی‌شده، با دکتر مرتضی بانک، مشاور رئیس‌جمهور و دبیر شورای عالی مناطق آزاد تجاری- صنعتی و ویژه اقتصادی، تفاهم‌نامه همکاری امضا کرد. دکتر مرتضی اکبری در مراسم امضای این تفاهم‌نامه بیان کرد: این تسهیلات به‌گونه‌ای طراحی شده که صرفاً برای هزینه‌های سفر بشنوان از آنها استفاده کرد و متقاضیان استفاده از این خدمات و تسهیلات بانکی، از سوی شرکت‌های مجری و همکاری شورای عالی مناطق آزاد، به شعب بانک معرفی می‌شوند.